

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/158/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511011007
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2511011007.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti obžalovanému V. V. stíhaného pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného V. V. proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.11.2012 sp. zn. 1T/181/2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. februára 2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, e/ Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výroku o vine v bode 2/ v celom rozsahu a súčasne vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na nedotknutom výroku o vine v bode 1/ napadnutého rozsudku sa

obžalovaný V. V., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom O. XXX/XX,
Z., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov,

podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

o d s u d z u j e

Podľa § 200 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno j/, § 36 písmeno d/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovaný Peter Polakovič pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona súd mu ukladá i ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou - s dôrazom na oblasť psychosexuality.

Naproti tomu sa

obžalovaný V. V., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom O. XXX/XX,
Z., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov,

v zmysle § 285 písmeno c/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 04.06.2011 v čase asi o 03:25 hod. v meste Z. na ihrisku pri križovatke ulíc F. a S., priskočil z pravej strany k tadiaľ prechádzajúcej K. Z., ktorú úderom do oblasti ľavého boku zhodil na zem, kde ju oboma rukami chytil za krk a začal ju škrtiť, poškodená z obavy o svoj život a zdravie vytiahla z nohavíc svoj mobilný telefón a chcela privolať pomoc, načo obvinený jej uvedený mobilný telefón zobral z ruky a odhodil ho, pričom sa jej vyhráždal so slovami, že ak to skúsi znova, tak ju zabije nožikom, potom poškodenej povedal, aby mu ukázala prsia, čo poškodená z obavy aj urobila, vzápätí ju pod slovnou hrozbou použitia noža prinútil stiahnuť si nohavice i nohavičky a kľaknúť si, po čom jej zozadu vsunul svoje prsty do pošvy a konečníka, pričom na jej plač, sťažovanie sa na bolesť a prosenie, aby s tým prestal, reagoval tým spôsobom, že sa jej ospravedlňoval a vzápätí aj vyhráždal so slovami, že ak niekomu o tejto udalosti povie, tak ju príde zabiť, nakoľko vie ako sa volá a kde býva, po čom z miesta odišiel preč, v dôsledku čoho poškodená K. Z. v ten istý deň vyhľadala lekárske ošetrovanie vo fakultnej nemocnici Trnava, zranenia však neutrpeľa,

keďže nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 1T/181/2011 zo dňa 19.11.2012 bol obžalovaný V. V. uznaný vinným zo spáchania v bode 1/ rozsudku zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a/ k § 127 odsek 1 Trestného zákona a v bode 2/ rozsudku zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1 Trestného zákona, ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

v bode 1/

dňa 22.01.2011 v čase asi o 22:30 hod. v meste Z. na ulici S., pri rohu II. Základnej školy, zozadu pribehol k mal. S. G., nar. XX.XX.XXXX, ktorá tadiaľto náhodne prechádzala, chytil ju rukou za ústa a povedal jej, aby išla s ním, lebo že má pri sebe nožík, potom napriek tomu, že sa maloletá bránila, túto násillím odtiahol do areálu II. Základnej školy pod kríky, kde jej prikázal, aby si stiahla nohavice, čo ona odmietla a povedala mu, aby jej nič nerobil, následne ju rukami sotil, v dôsledku čoho maloletá spadla na chrbát na zem a tu si na ňu sadol obkročmo, hovoril jej, aby mu ukázala prsia, rukami ju začal chytať za prsia a snažil sa jej vyhrnúť mikinu, proti jej vôli ju bozkával na ústa tým spôsobom. Že jazyk jej vsunul do úst, pričom maloletá sa od neho odťahovala, rukami sa bránil tak, že sa ho snažila dať rukami dole a uhýbala sa mu aj tvárou, čo trvalo niekoľko minút, načo ju pustil a maloletá z miesta odišla domov, pričom mal. S. G. nespôsobil zranenie, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie,

v bode 2/

dňa 04.06.2011 v čase asi o 03:25 hod. v meste Z. na ihrisku pri križovatke ulíc F. a S., priskočil z pravej strany k tadiaľ prechádzajúcej K. Z., ktorú úderom do oblasti ľavého boku zhodil na zem, kde ju oboma rukami chytil za krk a začal ju škrtiť, poškodená z obavy o svoj život a zdravie vytiahla z nohavíc svoj mobilný telefón a chcela privolať pomoc, načo obvinený jej uvedený mobilný telefón zobral z ruky a odhodil ho, pričom sa jej vyhráždal so slovami, že ak to skúsi znova, tak ju zabije nožikom, potom poškodenej povedal, aby mu ukázala prsia, čo poškodená z obavy aj urobila, vzápätí ju pod slovnou hrozbou použitia noža prinútil stiahnuť si nohavice i nohavičky a kľaknúť si, po čom jej zozadu vsunul svoje prsty do pošvy a konečníka, pričom na jej plač, sťažovanie sa na bolesť a prosenie, aby s tým prestal, reagoval tým spôsobom, že sa jej ospravedlňoval a vzápätí aj vyhráždal so slovami, že ak niekomu o tejto udalosti povie, tak ju príde zabiť, nakoľko vie ako sa volá a kde býva, po čom z miesta odišiel preč, v dôsledku čoho poškodená K. Z. v ten istý deň vyhľadala lekárske ošetrovanie vo fakultnej nemocnici Trnava, zranenia však neutrpeľa.

Za to mu okresný súd uložil:

Podľa § 200 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno j/, § 36 písmeno d/, § 37 písmeno h/, § 38 odsek 3, § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 141 (stoštyridsaťjeden) mesiacov.

Podľa 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona pre výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona súd mu uložil i ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou - s dôrazom na oblasť psychosexuality.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa tento dospel k ustálenému skutkovému stavu na základe dokazovania, ktoré vykonal aj v zmysle pokynov naznačených v predchádzajúcom uznesení krajského súdu pod sp.zn. 6To/94/2012 zo dňa 23.7.2012.

Podkladom pre ustálený skutkový stav súdom I. stupňa boli predovšetkým výpovede obžalovaného V. V., poškodených W. F., K. Z., svedkov W. X., V. Q., U. V., Y. Z., P. Q., V. B., MUDr. X. Y., znalecký posudok znalcov z odboru psychiatrie vypracovaného MUDr. W. P. a MUDr. X. J., ako aj na základe prečítaných ďalších znaleckých posudkov a oboznámených listinných dôkazov nachádzajúcich sa v príslušnom spisovom materiáli.

Ako je konštatované v odôvodnení rozsudku súdu I. stupňa, pokiaľ ide o ustálenie skutkového stavu v bode 1/, v tomto smere prvostupňový súd zohľadňoval jednak výpoveď samotného obžalovaného, ktorý v podstate sa k tejto (trestnej činnosti) doznal. Namietal iba tú skutočnosť, že by sa poškodenej W. F. vyhrážal použitím noža, prípadne jej nejako ublížil. Okrem jeho samotnej výpovede má byť v tomto prípade z trestnej činnosti usvedčovaný výpoveďou samotnej poškodenej W. F., ktorá popísala spáchanie skutku nachádzajúceho svoj odraz vo výrokovej časti rozsudku súdu I. stupňa, v prvom bode. Ohľadne bodu 2/ má byť trestná činnosť obžalovaného preukázaná na základe výpovede poškodenej K. Z., ktorá popísala osobu páchatel'a. Malo sa jednať o osobu vysokú asi 170 cm vo veku 18-20 rokov s dlhšími vlasmi po ramená rozpustenými, ktoré mu mali pretŕčať cez kuklu, resp. kapucňu. Oblečený mal byť v čiernom, resp. mali to byť nejaké tmavomodré nohavice, alebo rifle, čierna mikina s kapucňou. Prvostupňový súd konštatuje, že spôsob vykonania skutku v bode 2/ priamo korešponduje so spôsobom vykonania skutku v bode 1/, čo má tiež obžalovaného usvedčovať. Napokon poškodená K. Z. opoznala páchatel'a skutku aj v rámci vykonanej rekonštrukcie podľa hlasu. V neposlednom rade z vykonaného dokazovania je zrejmé aj tá skutočnosť, že pod vplyvom alkoholu tento (obžalovaný) mení správanie takým spôsobom, že sa u neho prejavujú sexuálne chŕtky a nedokáže sa zjavne ovládať.

Ostatné vo veci vykonané dokazovanie v podobe výsluchu svedkov, ako aj v podobe oboznámených znaleckých posudkov a listinných dôkazov súdom I. stupňa ustálený skutkový stav v bode 1/ a 2/ podporne preukazujú.

Zhodnotením dokazovania vykonaného aj v rámci pokynu vplyvnú vyššieho okresného súdu z uznesenia tunajšieho odvolacieho súdu tento dospel k záveru, že sa obžalovaný V. V. dopustil v bode 1/ a 2/ žalovanej trestnej činnosti ako trestne zodpovedný páchatel'.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadňoval súd jednak okolnosti prípadu priťažujúce, resp. poľahčujúce okolnosti a súčasne súc byť viazaný ďalšími zákonnými kritériami upravil trest odňatia slobody na výmeru 141 mesiacov. Pre výkon uloženého trestu obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Napokon akceptoval aj návrh znalcov a uložil mu ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou s dôrazom na oblasť psychosexuality.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal opätovne odvolanie obžalovaný V. V., a to v zákonnej lehote, pričom podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

Namietá v tomto (písomnom odôvodnení odvolania) ustálenie skutkového stavu súdom I. stupňa ohľadne bodu 1/, ako aj ohľadne bodu 2/. Má za to, že jeho konanie v bode 1/ nevykazuje zákonné znaky trestného činu sexuálneho násillia tak, ako ho ustánil súd I. stupňa. Naopak s poškodenou sa chcel len porozprávať. Nijakým spôsobom na ňu neútočil, neohrozoval ju žiadnym nožíkom. Pokiaľ poškodenej tvrdila, že bola na zemi, tak bola na zemi preto, že sa potkla a obaja pritom spadli na zem. Po tom, ako mu dala pusku, ju pustil a odišiel preč.

Žiadne násilie voči poškodenej v tomto prípade nerealizoval. Nič od nej nežiadal. Ona samotná sa pri kontakte s ním nijako nebránila.

Na podporu svojho stanoviska uviedol aj iné rozhodnutie Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 5To/65/2009, kde pri posudzovaní obdobného prípadu odvolací krajský súd dospel k záveru, že v konkrétnom prípade nedošlo zo strany obžalovaného k takému konaniu, ktoré by sa dalo kvalifikovať ako sexuálna praktika v zmysle ustanovenia § 200 odsek 1 Trestného zákona.

Ohľadne bodu 2/ rovnako napáda prvostupňovým súdom ustálený skutkový stav, ktorý nezodpovedá vykonaným dôkazom.

V tomto prípade v rámci realizovaného dokazovania aj po jeho doplnení má za to, že nebolo preukázané, že by sa tohto skutku (v bode 2/) dopustil.

Samotná poškodená K. Z. osobu páchatel'a bližšie opísať nevedela, uviedla len, že sa malo jednať o mladšieho chlapa v rozmedzí od 18 do 20 rokov s tým, že mal na sebe oblečené tmavé oblečenie. Poukazuje tiež na meniace sa výpovede tejto (poškodenej K. Z.), keď v jednej výpovedi uvádzala, že páchatel' mal na hlave kuklu, neskôr toto upravila a tvrdila, že mu videla trčať dlhšie vlasy s tým, že nie je si istá, čo mal na hlave. Rovnako rozpolupne vypovedala ohľadne okolností, že mal mať páchatel' na rukách nejaké rukavice, ktorú skutočnosť neskôr spochybňovala.

V rámci doplnenia dokazovania bol na hlavnom pojednávaní v zmysle pokynu odvolacieho súdu prehratý aj zvukovoobrazový záznam z rekognície podľa hlasu zo dňa 7.6.2011, ktorý úkon má za to, že nebol realizovaný zákonným spôsobom. Namietal predovšetkým tú skutočnosť, že figurantmi pri tomto úkone boli príslušníci policajného zboru (vyšetrovatelia) pracujúci na rovnakom útvare ako sa konal uvedený úkon. Všetci figuranti okrem neho boli podstatne staršími osobami, ako je on sám s tým, že samotná poškodená mala možnosť týchto (figurantov) vidieť počas jej pobytu v priestoroch polície. Rovnako tak mohla prísť do kontaktu s týmito (policajtmí, resp. vyšetrovateľmi) a určitým spôsobom si aj zafixovať „farbu“ ich hlasu.

Keďže nebola splnená podmienka približnej vekovej hladiny figurantov spolu s ním, má za to, že celú rekogníciu je potrebné považovať za nepoužiteľnú, keďže došlo k nezákonnej forme jej uskutočnenia.

V rámci doplnenej časti dokazovania sa bližšie nepreukázalo, že by došlo k nejakým zraneniam na vonkajších pohlavných orgánoch poškodenej. Tiež poukázal na tú skutočnosť, že v čase spáchania skutku mala byť poškodená pod vplyvom alkoholu a zrejme nebola spôsobilá objektívne reprodukovať prežitú udalosť.

Túto skutočnosť napokon tvrdili aj znalci (že mala byť pod vplyvom alkoholu), avšak na strane druhej nezistili tendencie u tejto poškodenej ku konfabulácii.

V neposlednom rade namieta výrok rozsudku súdu I. stupňa vo výške trestu uloženého mu prvostupňovým súdom. Považuje ho za neprimerane prísny.

V konečnom dôsledku navrhol, aby odvolací súd na podklade podaného odvolania napadnutý rozsudok zrušil a ho oslobodil v plnom rozsahu spod obžaloby, alternatívne aby rozsudok súdu I. stupňa zrušil v zmysle ustanovenia § 321 odsek 1 písmeno a/, b/, c/, d/ Trestného poriadku a v zmysle ustanovenia § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade v zákonnej lehote podanom a odôvodnenom opravnom prostriedku (odvolaní), odvolací súd postupoval v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku, keď preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, pokiaľ tento (postup konania) bol napádaný, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného V. V. je potrebné považovať za čiastočne dôvodné.

Tunajší odvolací súd ako vyplýva z príslušného spisového materiálu sa vecou už raz zaoberal, pričom v uznesení pod sp.zn. 6To/94/2012 zo dňa 23.7.2012 vyriekol vo vzťahu k bodu 1/ určité podmiennečné

stanovisko, v rámci ktorého zistil, že súd I. stupňa v tomto prípade v zásade správne zistil skutkový stav s tým, že ale tento rozpolupne právne upravil, čo malo za následok aj vydanie opravného uznesenia.

Vzhľadom na dôkazný stav produkovaný k tomuto bodu rozsudku z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné uviesť, že trestná činnosť obžalovaného V. V. bola preukázaná na základe jednak jeho výpovede, ako i výpovede poškodenej, ktorá zhodne vo svojich výpovediach uvádzala, že bola prepadnutá neznámym mužom, ktorý ju jednak zvalil na zem a vyzýval ju, aby mu ukázala prsia, pričom ju začal chytať za tieto (prsia) a rovnako sa jej snažil vyhrnúť mikinu, a to proti jej vôli. Tiež ju proti jej vôli bozkával na ústa. Týmto všetkým útokom sa poškodená bránila aj tým, že sa uhýbala tvárou.

Takéto konanie ako správne ustálil súd v aktuálnom rozsudku aj podľa názoru odvolacieho súdu naplňuje zákonné znaky zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, keďže obžalovaný násillím a hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k iným sexuálnym praktikám a taký čin spáchal na chránenej osobe (dieťaťi).

V tomto smere ustálený skutkový stav si osvojil aj odvolací súd ako správne zistený, a preto poukazuje aj na dôvody napadnutého rozsudku ako na správne zistené.

Napriek odvolacím súdom konštatovanej potrebe doplnenia dokazovania, a to hlavne ohľadne bodu 2/ pôvodne vyhláseného rozsudku súdu I. stupňa, tento (súd I. stupňa) po realizovanom (doplnenom dokazovaní) zrejme nepostupoval súladne s právnym názorom vysloveným v predchádzajúcom uznesení Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 6To/94/2012 zo dňa 23.7.2012.

Ako vyplynulo z odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa vydanom pred jeho zrušením, resp. po jeho zrušení podstatnou obžalovaného usvedčujúcou skutočnosťou ohľadne spáchania trestnej činnosti v bode 2/ mala byť vykonaná rekognícia podľa hlasu. V rámci tejto mala poškodená K. Z. páchatela opoznať. V konečnom dôsledku práve takto realizovaný úkon má obžalovaného v podstatnej miere z trestnej činnosti usvedčovať, keďže samotná poškodená bližšie páchatela nevidela. Uviedla len, že mal mať dlhšie vlasy s tým, že mal mať oblečené niečo tmavé.

Odvolací súd na základe pokynu vplyvujúceho zo zrušujúceho uznesenia nariadil tomuto (okresnému súdu), aby prehral príslušný zvukovo-obrazový záznam z vykonania tejto (rekognície podľa hlasu) a túto objektívnym spôsobom zhodnotil z hľadiska legitimity vykonania tohto úkonu. Okresný súd rešpektoval pokyn v tom smere, že predmetný zvukovo-obrazový záznam prehral, avšak zrejme tento nevyhodnotil zákonne súladným spôsobom.

Ako konštatoval odvolací súd v rozhodnutí, ktorým zrušil pôvodne rozsudok súdu I. stupňa podkladom pre vykonanie „zákonnej“ rekognície bolo zistenie, či boli na jej realizáciu vytvorené príslušné zákonné predpoklady. Takýmito (zákonnými predpokladmi) bolo predovšetkým zistenie, či osoba podozrivá a figuranti sú osobami približne rovnakej vekovej hladiny, aby bolo možné konštatovať splnenie zákonných podmienok obdobne ako je tomu pri vykonávaní opoznávaní osôb, kde figuranti musia byť osoby približne porovnateľné z hľadiska vizáže a veku s osobou opoznávanou.

Evidentné je, že osobami figurantov pri opoznávaní podľa hlasu boli osoby staršie zrejme príslušníci policajného zboru priamo pracujúci na útvere, ktorou skutočnosťou nemožno konštatovať zrealizovanie rekognície zákonným spôsobom. Nie nepodstatnou pripomienkou je aj obžalovaným namietaná skutočnosť, že jeden z figurantov počas čítania textu mal mať pri sebe mobilný telefón, ktorý mu začal zvonit'. Už táto samotná skutočnosť tohto (figuranta) musela vylučovať ako osobu potencionálne podozrivú, keďže je evidentné, že obžalovaný sa dlhodobo nachádza vo väzbe bez možnosti prístupu k mobilnému telefónu.

Za nie nedôvodnú je potrebné v kontexte vykonanej rekognície vyhodnotiť aj námietku obžalovaného v tom smere, že samotná poškodená osoby figurantov (príslušníkov policajného zboru) mohla na tomto útvere vidieť a mohla prísť do kontaktu s ich hlasmi. Ani v tomto smere teda nie je možné konštatovať vytvorenie transparentných a súčasne zákonných podmienok na realizáciu uvedenej rekognície.

Za takejto dôkaznej situácie súd I. stupňa preto k uvedenému úkonu vôbec nemohol prihliadať ako k úkonu, ktorý má obžalovaného usvedčovať z trestnej činnosti.

Vzhľadom na ostatný (dôkazný stav) prezentovaný ohľadne bodu 2/, z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné konštatovať, že niet žiadneho priameho ani nepriameho dôkazu umožňujúceho vysloviť nespochybniteľný záver o tom, že osobou, ktorá sa tohto skutku mala dopustiť bol práve obžalovaný V. V..

Odvolací súd preto posudzujúc podané odvolanie obžalovaného sám vo veci rozhodol tak, že pri správne ustálenej vine ohľadne bodu 1/ rozsudku tomuto (obžalovanému V. V.) uložil trest odňatia slobody pre spáchanie zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 2 Trestného zákona v trvaní 7 rokov. Pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, keďže v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť.

Rovnako tak sa stotožnil s návrhom znalcov psychiatrov a aj s ohľadom na okolnosti spáchanej trestnej činnosti v bode 1/ mu uložil ochranné opatrenie, a to protialkoholické liečenie ústavnou formou s dôrazom na oblasť psychosexuality.

Naproti tomu tohto (obžalovaného) v zmysle ustanovenia § 285 písmeno c/ Trestného poriadku oslobodil zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe nachádzajúcom sa v bode 2/ napadnutého rozsudku, keďže nebolo preukázané, že predmetný skutok spáchal obžalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.